

Život Cirkvi

Ročník 17

10/2010

Čestné občianstvo mesta Bratislavy pre kardinála Tomka

Európa po Lisabone

Od 1. decembra minulého roka vstúpila v Európskej únii do platnosti Lisabonská zmluva. Jej prijatie nebolo jednoduché. Sprevádzali ju neúspešné referendá a odpor v niektorých krajinách Európskej únie. Nakoniec sa však všetci dohodli a zmluva začala platiť. Napriek viacerým výhradám jej hlavným zmyslom bolo zvýšiť účinnosť rozhodovacích procesov v Európskej únii, posilniť jej inštitúcie a podporiť rozvoj demokracie. Európske spoločenstvo sa v posledných rokoch rozšírilo na 27 štátov. Táto obrovská zmena si vyžadovala aj zmeny pri rozhodovaní. Členovia Európskej únie sa ratifikáciou Lisabonskej zmluvy vzdali časti vlastnej suverenity. V súčasnosti sa intenzívne diskutuje o vízii pre nasledujúce desaťročie. Jej súčasťou by malo byť posilnenie demokratických hodnôt a vzájomnej solidarity. Katolícka cirkev môže pri tomto hľadaní zohrať významnú úlohu. Cirkev totiž po stáročia uchováva a odovzdáva hodnoty evanjelia, čím posilňuje komunitný život a súdržnosť, vplýva na výchovu ku kresťanským hodnotám a nabáda ku solidárnej praxi.

Príprava textu Lisabonskej zmluvy ukázala, že sekularizačný proces v Európe značne pokročil, čo sa prejavilo napríklad pri odmietnutí výslovného odvolania sa na kresťanstvo v preambule zmluvy. Zostala tam len zmienka o integračnom procese, ktorý sa inšpiroval „kultúrnym, náboženským a humanistickým dedičstvom Európy.“ Medzi Európskou úniou a Katolíckou cirkvou už dlhšie existoval praktický dialóg, ktorý ratifikáciou Lisabonskej zmluvy získal viac legitimity. V 17. článku sa píše, že Európska únia rešpektuje stav, ktorému sa tešia cirkvi a náboženské spoločnosti v členských krajinách. Rovnako si ctí aj filozofické a nekonfesionálne organizácie, pričom sa zaväzuje k otvorenému dialógu s jednými aj s druhými.

Svätý Otec Benedikt XVI. v príhovore k členom diplomatického zboru hovoril o „novej fáze“, ktorá sa v európskej integrácii po vstupe platnosti Lisabonskej zmluvy začala. Ocenil, že Európska únia chce s Katolíckou cirkvou viesť otvorený a pravidelný dialóg. Zároveň však dodal: „Želám si, aby Európa pri konštruovaní budúcnosti čerpala z vlastnej kresťanskej identity, lebo má nezastupiteľné miesto pri formácii svedomia každej generácie.“ Pápežove slová nie sú len vyjadrením jeho túžby, ale predovšetkým východiskom pri riešení súčasných problémov. Hoci je Európa bohatým kontinentom, problém chudoby a sociálneho vylúčenia niektorých skupín zo života spoločnosti sa jej nevyhýba. Vstup nových krajín s ich sociálnou štruktúrou a hospodárska kríza túto ťažkosť len prehĺbili. Solidarita však nikdy nebude skutočnou, ak sa obmedzí len na materiálnu chudobu. Hospodársky úpadok starého kontinentu môže vyvolať pretrvávajúca demografická kríza. A jej príčiny nie sú len materiálne, ale najmä morálne. Preto Svätý Otec takmer v každom príhovore ku politickým autoritám zdôrazňuje nevyhnutnosť väčšej spoločenskej podpory a ochrany rodiny.

Lisabonská zmluva nie je dokonalá. Dokonca je možné, že za istých okolností môže jej napĺňanie spôsobiť Katolíckej cirkvi veľké ťažkosti. Je však hodenou rukavicou, ktorá dáva Cirkvi možnosť intenzívne vstúpiť do procesu formovania Európskej únie. Ako vraví Svätý Otec, je našou úlohou čerpať z evanjeliových prameňov kresťanskej identity, aby jej budúcnosť stála na takých hodnotách, ktoré budú pre Európanov stálym zdrojom nádeje a rovnako sa stanú zdrojom ich prosperity.

RV, Anton Ziolkovský

Svätá stolica na pôde OSN o boji proti sexuálnemu násiliu voči deťom

Švajčiarsko (11. marca, RV) – Na pôde OSN sa včera hovorilo o boji proti sexuálnemu násiliu voči deťom. Na zasadnutí Rady pre ľudské práva nechýbal ani stály pozorovateľ Svätej stolice pri inštitúciách OSN v Ženeve Mons. Silvano Tomasi. Svoj prejav začal citáciou slov pápeža Benedikta XVI. o tom, že „sexuálne zneužívanie detí je vždy ohavným zločinom,“ ťažkým hriechom, ktorý uráža Boha a ľudskú dôstojnosť, pretože fyzická a psychická integrita dieťaťa je narušená. Podľa Mons. Tomasiho výskumy ukazujú, že zneužívané deti reagujú odlišným spôsobom na sexuálne násilie a preukázala sa u nich vyššia pravdepodobnosť otehotnenia v nízkom veku, bezdomovectva, či rizika drogovej a alkoholologickej závislosti.

Zástupca Svätej stolice spomenul prípady zneužívania zo strany kléru, o ktorých sa v súčasnosti veľa hovorí a dodal, že pre takéto správanie, ktoré je hrubým zradením dôvery, neexistuje ospravedlnenie. Zároveň poukázal na potrebu rázneho riešenia tohto problému a prijatia konkrétnych opatrení, aby sa zabezpečila transparentnosť a pomoc obetiam a ich rodinám. „Prevencia je najlepším liekom, a začína sa výchovou a podporou kultúry rešpektovania ľudských práv a dôstojnosti každého dieťaťa, zvlášť prostredníctvom uplatňovania účinných metód náboru školského personálu,“ ukončil svoj príhovor Mons. Tomasi. -dj-

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána: Naučiť sa čítať udalosti života očami viery

Vatikán (7. marca, RV) – Benedikt XVI. sa pred modlitbou Anjel Pána prihovoril veriacim týmito slovami:

Drahí bratia a sestry,

liturgia tejto Tretej pôstnej nedele nám predkladá tému obrátenia. Mojžiš, v prvom čítaní z knihy Exodus, kým pasie ovce, vidí krík, ktorý horí plameňom a nezhára. Pristúpi bližšie, aby si pozrel tento zvláštny jav, keď zrazu sa ozve hlas, ktorý ho volá po mene, aby sa dozvedel o svojej nehodnosti. Nariaduje mu, aby si zobul sandále, pretože toto miesto je sväté. Hlas mu hovorí: „Ja som Boh tvojho otca Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba.“ A dodáva: „Ja som, ktorý som!“ „(Ex 3,6 a.14). Boh sa prejavuje rôznymi spôsobmi aj v živote každého z nás. Ale na to, aby sme rozpoznali jeho prítomnosť je nevyhnutné, aby sme sa priblížili k nemu vo vedomí svojej biedy a s hlbokou úctou. V opačnom prípade nie sme schopní ho stretnúť a vstúpiť do spoločenstva s Ním. Ako píše apoštol Pavol, toto je príbeh, ktorý nám pripomína, že Boh sa nezjavuje tým, ktorí sú zvrátení nadbytkom a ľahkomyselnosťou, ale tomu kto je pred ním chudobný a pokorný.

V dnešnom úryvku evanjelia sa Ježiša pýtajú na niektoré tragické udalosti: zabitie niektorých Galilejčanov vo vnútri chrámu z nariadenia Pontského Piláta a zrútenie veže na niektorých okoloidúcich (porov. Lk 13,1-5). Oproti jednoduchému záveru, považovať zlo za Boží trest, Ježiš vyhlasuje nevinnosť Boha, ktorý je dobrý a nemôže chcieť zlo. Pritom však varuje pred myšlienkou, že nešťastia sú bezprostredným dôsledkom

osobných vín tých, ktorých postihnú a prehlasuje: „Myslíte si, že títo Galilejčania boli väčší hriešnici ako ostatní, keď takto trpeli? Hovorím vám nie, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci podobne zahyniete.“ (Lk 13, 2-3). Ježiš pozýva k inému spôsobu čítania týchto faktov, vkladajúc ich do perspektívy konverzie: nešťastia a tragické udalosti v nás nesmú

vzbudzovať zvedavosť alebo hľadanie domnelých vinníkov, ale sú príležitosťou na zamyslenie ako premôcť ilúziu žiť bez Boha a s Božou pomocou posilniť odhodlanie na zmenu nášho života. Tvárou v tvár hriechu, Boh sa zjavuje plný milosrdenstva. Nikdy nechýba jeho opätovné volanie hriešnikov, aby sa vyhlili zlému a aby vzrástla ich láska a konkrétna po-

moc bližným, ktorí sú v núdzi. On totiž chce, aby zažili radosť z milosti a nekráčali v ústrety večnej smrti. Avšak možnosť obrátenia si vyžaduje, aby sme sa naučili čítať udalosti života očami viery a boli oživovaní svätou bázňou pred Bohom. Je pravou múdrosťou, pri terajších utrpeniach a žiaľoch, pýtať sa na nestálosť existencie a čítať dejiny ľudstva očami Boha, ktorý v pláne svojej nesmiernej lásky chce vždy a len dobro svojich detí, i keď ich niekedy skúša bolesťou, aby ich priviedol k väčšiemu dobru.

Drahí priatelia, prosme Najsvätejšiu Pannu Máriu, aby nás sprevádzala na pôstnej ceste a aby každému kresťanovi pomohla vrátiť sa z celého srdca k Pánovi, podporila naše pevné rozhodnutie vzdať sa zlého a s vierou prijať Božiu vôľu v našom živote.

-pd-/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Učenie a literárne dielo sv. Bonaventúru

Vatikán (10. marca, RV) - Drahí bratia a sestry, minulý týždeň som hovoril o živote a osobnosti svätého Bonaventúru z Bagnoregia. Dnes by som rád pokračoval v jeho predstavení a zastavil sa pri jednej časti jeho učenia a literárneho diela. Ako som už hovoril, svätý Bonaventúra sa okrem iného zaslúžil o autentickú a vernú interpretáciu postavy svätého Františka z Assisi, ktorého obdivoval a študoval s veľkou láskou. V časoch svätého Bonaventúru istý prúd Menších bratov, ktorého stúpencov nazývali „duchovní“, mal za to, že svätým Františkom sa začala

celkom nová fáza dejín, zjavilo sa „večné evanjelium“, o ktorom hovorí Apokalypsa, a ktoré nahrádza Nový zákon. Táto skupina hovorila, že Cirkev už splnila svoju dejinnú úlohu a na jej miesto nastupuje charizmatické spoločenstvo slobodných ľudí, vnútorne vedených Duchom Svätým – teda „duchovní františkáni“. V pozadí zmyšľania tejto skupiny boli spisy cisterciánskeho opáta Joachima da Fioreho, ktorý zomrel v roku 1202. Vo svojich dielach predkladal trojičnú kompozíciu dejín. Pokladal Starý zákon za čas Otca, po ktorom nasledoval čas Syna,

teda čas Cirkvi. Po ňom mal nasledovať ešte tretí čas, čas Ducha svätého. Celé dejiny sa tak interpretovali ako dejiny postupnosti: od prítomnosti Starého zákona k relatívnej slobode času Syna – v Cirkvi – až k plnej slobode Božích synov v čase Ducha Svätého, ktorý by mal byť napokon aj časom pokoja medzi ľuďmi, časom zmierenia národov a náboženstiev. Joachim da Fiore vzbudil nádej, že začiatok tohto nového času príde s novou formou mníšskeho života. Tak možno pochopiť, že jedna skupina františkánov pokladala svätého Františka z Assisi za počiatok tohto nového času a v jeho reholi videla spoločenstvo novej doby – spoločenstvo času Ducha Svätého, ktoré za sebou nechávalo hierarchickú Cirkev, aby dalo priestor novej Cirkvi Ducha, ktorá nebola viac viazaná na staré štruktúry. V tom spočívalo nebezpečenstvo nepochopenia odkazu svätého Františka, jeho pokornej vernosti evanjeliu a Cirkvi: a toto nepochopenie obsahovalo aj chybný pohľad na kresťanstvo ako také.

Svätý Bonaventúra, ktorý sa v roku 1257 stal generálnym predstaveným františkánskej rehole, musel odolávať silnému tlaku zvnútra svojho rádu, zo strany tých, ktorí podporovali prúd „duchovných františkánov“ opierajúcich sa o Joachima da Fioreho. Aby odpovedal týmto skupinám a obnovil jednotu rádu, Bonaventúra starostlivo preštudoval autentické spisy Joachima da Fioreho a tiež všetky ostatné, ktoré sa mu pripisovali. Uvedomujúc si nevyhnutnosť správneho predstavenia postavy a odkazu milovaného svätého Františka, chcel predložiť správnu víziu teológie dejín. Svätý Bonaventúra sa týmto problémom zaoberal práve vo svojom poslednom diele – zbierke prednášok pre mníchov študujúcich v Paríži, ktorá zostala nedokončená a ktorú len máme z prepisov poslucháčov: nazvaná je Hexameron, teda alegorické vysvetlenie šiestich dní stvorenia.

Cirkevní otcovia pokladali týchto šesť alebo sedem dní rozprávania o Stvorení za prorocko o svete a ľudstve. Sedem dní predstavovalo podľa nich sedem historických období, ktoré boli neskôr interpretované aj ako sedem milénii, tisícročí. S Kristom sme mali vstúpiť do posledného, teda do šiesteho obdobia dejín, po ktorom mala nasledovať veľká Božia Sobota. Svätý Bonaventúra zastáva túto historickú interpretáciu významu dní stvorenia, avšak predkladá ju veľmi slobodným a inovatívnym spôsobom. Podľa neho dva fenomény čias spôsobili, že bolo treba predložiť novú interpretáciu priebehu dejín:

Prvým z nich bola postava svätého Františka, muža celkom spojeného s Kristom, poznačeného stigmami, takmer alter Christus, druhého Krista a so svätým Františkom aj nové spoločenstvo, ním vytvorené, odlišné od mníšstva, známeho dovtedy. Tento fenomén si vyžadoval novú interpretáciu: ako Božia novosť, ktorá sa zjavila v danom okamihu. Druhým bola pozícia Joachima da Fioreho, ktorého ohlasovanie nového mníšstva a celkom nového dejinného obdobia, ktoré presahuje zjavenie Nového zákona, si vyžadovalo odpoveď.

Ako hlavný predstavený františkánskeho rádu svätý Bonaventúra okamžite zbadal, že s duchovnou koncepciou inšpirovanou Joachimom da Fiore nebolo možné

rehoľu riadiť – naopak, logicky smerovala k anarchii. Znamenalo to preňho dve veci: Po prvé, praktická nevyhnutnosť vytvoriť štruktúry a začleniť sa do skutočnosti hierarchickej Cirkvi, reálnej Cirkvi, potrebovala teologický základ – aj preto, že tí, čo zastávali duchovnú koncepciu, sami predkladali zdánlivé teologické zdôvodnenia. Po druhé: nezabúdajúc na potrebný realizmus, bolo treba nepremárniť novosť postavy svätého Františka.

Ako svätý Bonaventúra odpovedal na tieto praktické a teoretické potreby? Z jeho odpovede tu môžem v niekoľkých bodoch zdokumentovať len neúplné a veľmi schematické zhrnutie.

Svätý Bonaventúra odmieta myšlienku trojičnej kompozície dejín. Boh je len jeden pre celé dejiny a nerozdeľuje sa na tri Božstvá. Následkom toho aj história je len jedna, i keď je putovaním – podľa svätého Bonaventúru putovaním vpred.

Ježiš Kristus je posledné Slovo Božie – v ňom Boh povedal všetko, daroval a vyslovil samého seba. Boh nemôže darovať ani vypovedať viac než seba samého. Duch Svätý je Duchom Otca a Syna. Sám Kristus hovorí v Duchu Svätom: „... pripomenie vám všetko, čo som vám povedal“ (Jn 14,26), „z môjho vezme a zvestuje vám“ (Jn 16,15). Niet teda iného, vyššieho evanjelia, nemožno očakávať inú Cirkev. A tak aj františkánsky rád sa musí zaradiť do tejto Cirkvi, do jej viery, do jej hierarchického usporiadania.

Toto neznamená, že Cirkev je nehnuteľná, zaseknutá v minulosti a že v nej nemôžu prísť žiadne novoty. „Oper Christi non deficiunt, sed proficiunt“ – Kristove diela nejdú dozadu, nestrácajú sa, ale napredujú, píše svätec v liste De tribus quaestionis. Takto svätý Bonaventúra jasne formuluje myšlienku pokroku – a toto je novinka vzhľadom na cirkevných otcov a veľkú väčšinu jeho súčasníkov. Pre Bonaventúru Kristus nie je – ako bol pre cirkevných otcov – koncom, ale centrom dejín; s Kristom sa dejiny nekončia, ale začína sa nové obdobie. Ďalším dôsledkom je toto: do tohto času bola v popredí myšlienka, že cirkevní otcovia boli absolútnym vrcholom teológie: všetky nasledujúce generácie mohli byť iba ich žiakmi. Aj svätý Bonaventúra uznáva Otcov ako majstrov na všetky časy, ale fenomén svätého Františka mu dáva istotu, že bohatstvo Kristovho slova je nevyčerpatelne a že aj v ďalších generáciách sa môžu objaviť nové svetlá. Jedinečnosť Krista zaručuje aj novosť a obnovu vo všetkých historických obdobiach. Zaiste, františkánsky rád – podčiarkuje – patrí do Cirkvi Ježiša Krista, k Cirkvi apoštolov a nemôže sa budovať na utopickom spiritualizme. Zároveň však treba uznať novosť tohto rádu vzhľadom na klasické mníšstvo a svätý Bonaventúra – ako som povedal v predchádzajúcej katechéze – obraňoval túto novosť proti útokom svetského kléru v Paríži: Františkáni nemajú stabilný kláštor, môžu byť prítomní všade pre ohlasovanie evanjelia. Práve prerušenie stability, tak príznačnej pre vtedajšie mníšstvo, a uprednostnenie novej flexibility, navrátilo Cirkvi misijný dynamizmus. Na tomto mieste je možno vhodné povedať, že aj dnes existujú pohľady, podľa ktorých celé dejiny Cirkvi v druhom

tisícročí boli permanentným úpadkom; niektorí vidia úpadok hneď po novozákonných časoch. V skutočnosti, „Opera Christi non deficient, sed proficiunt“, Kristove diela nejdú dozadu, ale napredujú. Čo by bola Cirkev bez novej spirituality cisterciánov, františkánov, dominikánov, spirituality svätej Terezy Avilskej, svätého Jána z Kríža, a tak ďalej? Aj dnes platí toto tvrdenie: „Opera Christi non deficient, sed proficiunt“, idú dopredu. Svätý Bonaventúra nás učí nevyhnutnému rozlišovaniu, a to aj prísnemu – vzhľadom na triezvy realizmus a otvorenosť pre nové charizmy darované Kristom v Duchu Svätom pre jeho Cirkev. A kým niektorí opakujú pripomínanie myšlienky úpadku, je tu aj druhá myšlienka, „duchovný utopizmus“, ktorý sa tiež neustále opakuje. Vieme dobre, že po II. vatikánskom koncile boli mnohí presvedčení, že všetko je nové, že je tu druhá Cirkev, že predkoncilová Cirkev skončila a máme tu Cirkev novú, totálne „inú“. Anarchický utopizmus! A vďaka Bohu, múdri kormidelníci Petrovej loďky, pápeži Pavol VI. a Ján Pavol II., na jednej strane obhajovali novosť koncilu a na strane druhej strážili jedinečnosť a kontinuitu Cirkvi, ktorá bola odjakživa Cirkvou hriešnikov a miestom milosti.

V tomto zmysle svätý Bonaventúra ako generálny predstavený františkánov nabral smer vedenia, v ktorom bolo jasné, že nový rád nemôže, ako spoločenstvo, žiť na rovnakej „eschatologickej výške“ ako svätý František – na ktorej on už dopredu videl budúci svet, avšak – vedený zároveň zdravým realizmom i duchovnou odvahou – snažil sa čo najviac priblížiť k najvyššiemu uskutočneniu Reči na vrchu, ktorá bola pre svätého Františka normou, i keď si uvedomoval ohraničenia človeka, poznačeného dedičným hriechom.

Vidíme tak, že pre Bonaventúru riadenie neznamenalo len konať, ale predovšetkým myslieť a modliť sa. V základoch jeho riadenia vždy nachádzame modlitbu a premýšľanie; všetky jeho rozhodnutia vychádzajú z uvažovania, z myslenia osvieteného modlitbou. Intímny kontakt s Kristom vždy sprevádzal jeho úlohy generálneho predstaveného, a preto napísal viacero teologicko-mystických diel, ktoré vyjadrujú ducha jeho riadenia a ukazujú úmysel vnútorne viesť rehoľu, riadiť ju nielen prostredníctvom príkazov a štruktúr, ale najmä prostredníctvom vedenia a osvetľovania duší, smerujúc ich ku Kristovi. Z týchto spisov, ktoré sú duchom jeho riadenia a ktoré ukazujú cestu napredovania jednotlivcom aj spoločenstvám, chcel by som spomenúť len jeden, jeho vrcholné dielo – *L'Itinerarium mentis in Deum*, ktorý je „manuálom“ mystickej kontemplácie. Táto kniha bola napísaná na mieste poznačenom hlbokou duchovnosťou – na vrchu Verna, kde svätý František prijal stigmy. V úvode autor opisuje okolnosti, za ktorých dielo vzniklo: „Keď som meditoval nad možnosťami toho ako duša môže vystúpiť k Bohu, medziiným som uvidel záračnú udalosť, ktorá sa na danom mieste stala blahoslavenému Františkovi: zjavenie okrídleného Serafína vo forme kríža. Uvažujúc nad tým, uvedomil som si, že toto videnie mi ponúka kontemplatívnu extázu samotného Františka

a spolu s ňou aj cestu, ktorá k nej vedie.“ (*Itinerario della mente in Dio*, Prologo, 2, in *Opere di San Bonaventura*. *Opuscoli Teologici*/1, Roma, str. 499).

Šesť krídel Serafína sa tu stáva symbolom šiestich etáp, ktoré človeka postupne vedú k poznaniu Boha prostredníctvom pozorovania sveta a stvorenia, cez skúmanie samotnej duše s jej schopnosťami – až k upokojujúcej jednote s Trojicou prostredníctvom Krista, napodobňovaním svätého Františka z Assisi. Posledné slová *Itinerária* svätého Bonaventúru, ktoré odpovedajú na otázku ako možno dosiahnuť toto mystické spoločenstvo s Bohom, pozývajú zostúpiť do hĺbín srdca: „Ak teda túžiš poznať ako to uskutočniť (mystické spoločenstvo s Bohom), pýtaj sa milosti, nie doktríny; túžby, nie intelektu; vzdychu modlitby a nie štúdia litery, ženícha, nie učiteľa; Boha, nie človeka; hmly, nie jasnosti; nie svetla, ale plameňa, ktorý všetko zapaľuje a prenáša k Bohu s mocnými pomazaniami a plamenými citmi. Vstúpme teda do hmly, umlčme starosti, vášne a príznaky; prekročme s Kristom z tohto sveta k Otcovi, aby sme potom, ako ho uvidíme, povedali s Filipom: „to nám stačí“ (ibid., VII, 6).

Drahí priatelia, prijmime pozvanie, ktoré nám dáva svätý Bonaventúra, doktor Seraphicus, a dajme sa do školy božského Majstra: počúvajme jeho Slovo života a pravdy, ktoré znie v hĺbke našej duše. Očistíme naše myšlienky a skutky, aby On sám mohol v nás prebývať a my sme dokázali rozumieť jeho božskému Hlasu, ktorý nás pozýva k opravdivému šťastiu.

Preklad: Martin Kramara

List sekretára Kongregácie pre klérus kňazom: Dôstojnosť kňaza je darom milosti

Vatikán (6. marca, RV) - Kňazstvo je „svojou podstatou nadprirodzeným darom,“ ktorý sú „všetci pozvaní spoznať“ - tento pohľad na kňazstvo vyzdvihol arcibiskup Mauro Piacenza, sekretár Kongregácie pre klérus, v liste adresovanom kňazom celého sveta pri príležitosti práve prebiehajúceho Roka kňazov. Mons. Piacenza zdôrazňuje, že dôstojnosť kňaza „nemá pôvod v človeku“, ale je „čistým darom milosti“. Táto hodnosť, „daná Všemohúcim Otcom, má dýchať zo života kňazov.“ Predovšetkým prostredníctvom „ich svätosti, ústretovej a pokornej ľudskosti, a pastoračnej služby“. Podľa arcibiskupa všetko na kňazovi musí pripomínať, že sa „nezaslúžene stal nástrojom daru, ktorý ho robí prostredníkom prítomnosti Absolútneho vo svete.“ V liste sa ďalej uvádza, že kňaz je povoláný „viesť učením, vysluhovaním sviatostí a predovšetkým vlastným životom ľud, ktorý mu je zverený, na ceste k svätosti.“

-jak-

Benedikt XVI. biskupom z Ugandy: Konajte dielo evanjelistu a plňte svoju službu

Vatikán (5. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa prihovoral biskupom z Ugandy, ktorí sú vo Vatikáne na úradnej návšteve Ad limina apostolorum. V úvode svojho príhovoru spomenul nedávne II. zvláštne zasadnutie Biskupskej synody pre Afriku a jeho výzvu k obnove úsilia v službe prehlbovania evanjelizácie tohto kontinentu. Zdôraznil, že sila Božieho slova a poznanie a láska k Ježišovi premieňa životy ľudí a vplýva na zlepšovanie spôsobu, ktorým myslia a konajú:

„Vo svetle evanjeliového posolstva ste si vedomí potreby povzbudzovať ugandských katolíkov, aby naplno ocenili sviatosť manželstva v jeho jednote a nerozlučiteľnosti, a posvätné právo na život. Povzbudzujem vás, aby ste pomáhali kňazom i laickým veriacim odolať zvodom materialistickej kultúry individualizmu, ktorá sa zakorenila v toľkých krajinách. Pokračujte vo výzvach k trvalému pokoji, založenému na spravodlivosti, štedrosti voči núdzny a duchu dialógu a zmierenia. Pri podpore skutočného ekumenizmu buďte zvlášť blízko k tým, ktorí sú zraniteľní voči pôsobeniu siekt. Veďte ich k tomu, aby odmietali povrchné pocity a kázanie, ktoré by vyprázdnilo moc Kristovho kríža (porov. 1 Kor 1:17); takouto cestou budete pokračovať ako zodpovední pastieri, aby ste udržali ich vieru a vieru ich detí voči Kristovej Cirkvi.”

Svätý Otec ocenil programy vzdelávania v ugandských farnostiach, školách a združeníach, a snahu biskupov podieľať sa aj na témach všeobecného záujmu šírením katolíckej kultúry. Zdôraznil, že veľké dobro pochádza aj od dobre pripravených laikov, ktorí sú aktívni v médiách, politike a kultúre a povzbudil biskupov k podpore cirkevných hnutí, ktoré prispievajú k životu Cirkvi v mnohých oblastiach:

„Vaši kňazi, ako oddaní služobníci evanjelizácie, už majú veľký úžitok z vášho otcovského záujmu a vedenia. V tomto Roku kňazov im ponúkajte svoju pomoc, príklad a svoje jasné učenie. Povzbudzujte ich k modlitbe a bdelosti, zvlášť v súvislosti s individualistickými, svetskými alebo politickými ambíciami, či prílišným prítlakom k rodine alebo etnickej skupine. Neustále podporujte povolania, s ohľadom na primerané rozlišovanie kandidátov a ich motiváciu a formáciu, predovšetkým v duchovnej oblasti. Kňazi musia byť Božími mužmi, schopnými sprevádzať iných prostredníctvom múdrej rady a príkladu, na Pánových cestách.”

Ako Benedikt XVI. podotkol, kňazi a rehoľníci si vyžadujú neustálu podporu v živote celibátu a zasvätenia. Vyzval biskupov, aby ich svojím vlastnými príkladom učili kráse tohto spôsobu života, duchovnému otcovstvu a materstvu, v ktorom môžu obohatiť a prehĺbiť lásku veriacich k Stvoriteľovi a Darcovi všetkých darov. Napokon Svätý Otec hostí z Ugandy

vyzval slovami apoštola Pavla, aby “boli vo všetkom triezvi, znášali útrapy, konali dielo evanjelistu a plnili svoju službu” (porov. 2 Tim 4:5). -dj-

Benedikt XVI. sa prihovoral dobrovoľníkom Talianskej civilnej ochrany

Vatikán (6. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii v Aule Pavla VI. dobrovoľníkov Talianskej civilnej ochrany. Ocenil úsilie, ktoré vyvíjajú pri národných a medzinárodných stavoch núdze, ako boli zemetrasenia v Puglii a v Abruzze, či pri aktivitách na podporu veľkých a výnimočných udalostí – Svetových dní mládeže v Ríme, alebo rozlúčky s pápežom Jánom Pavlom II.: „Predstavujete jedno z najnovších a najzrelších vyjadrení dlhej tradície solidárnosti, ktorá prehlbuje korene altruizmu a štedrosti talianskeho ľudu. Dobrovoľníctvo Civilnej ochrany sa stalo národným fenoménom, ktorý nadobudol charakter združenia výnimočného významu, a dnes doň patrí asi 1 milión 300 tisíc členov, rozdelených do vyše 3 tisíc organizácií.”

Svätý Otec ďalej poukázal na to, že ich služba nepozostáva iba z pomoci v stavoch núdze a krízy, ale je jedným zo zásadných bodov pri napĺňaní spoločného blaha. Dvojaký rozmer ochrany podľa pápeža výstižne vyjadruje postava dobrého Samaritána z Evanjelia podľa Lukáša (porov. Lk 10, 30-35). Táto osoba prejavila lásku a pokoru pomáhajúc prepadnutému vo chvíli najväčšej núdze. Dobrý Samaritán však učí neuspokojiť sa iba s prvou pomocou, ale zaujímať sa aj o to, čo nasleduje po nej. Ošetrí zraneného, a zverí ho hostinskému, aby sa oňho postaral, kým sa jeho stav celkom nezlepší. Benedikt XVI. v tejto súvislosti poukázal na úryvok zo svojej encykliky *Deus caritas est*: „Láska bude vždy potrebná aj v najspravodlivejšej spoločnosti. Neexistuje nijaké spravodlivé štátne usporiadanie, ktoré by urobilo službu lásky zbytočnou. Kto sa chce zbaviť lásky, zbavuje sa sám seba ako človeka. Vždy tu budú utrpenia, ktoré si vyžadujú útechu a pomoc. Vždy tu bude samota. Vždy tu budú aj situácie materiálnej núdze, v ktorých je nevyhnutná pomoc formou konkrétnej lásky k bližnému.”

V tejto súvislosti Svätý Otec dobrovoľníkov označil za ľudí, ktorí prispievajú k formovaniu ľudskej a kresťanskej tváre spoločnosti. Bez dobrovoľníctva by spoločné dobro a spoločnosť netrvali dlho, pretože ich pokrok a dôstojnosť do veľkej miery závisia od osôb, ktoré robia viac, než je ich povinnosť:

„Keď sa človek v práci a v rodine neobmedzuje iba na konanie svojej povinnosti, ale vynakladá viac úsilia pre druhých, jeho srdce sa zväčšuje. Kto druhého miluje a slúži mu ako blížny bez nároku na odmenu, žije a koná podľa evanjelia a podieľa sa na misii Cirkvi, ktorá vníma človeka v úplnosti a chce, aby cítil Božiu lásku. -dj-

Hovorca Svätej stolice k problému sexuálneho zneužívania zo strany kňazov

Vatikán (9. marca, RV) – Hovorca Svätej stolice Federico Lombardi SJ vydal nótu ohľadom sexuálneho zneužívania zo strany kňazov, ktoré sa v uplynulých mesiacoch preukázalo v niekoľkých európskych krajinách. Pripomenul v nej stretnutia pápeža Benedikta XVI. s írskymi biskupmi a prípravu pastierskeho listu pre veriacich tejto krajiny. Medzi ďalšie štáty, kde sa vyskytol spomenutý citlivý problém, patria Nemecko, Rakúsko a Holandsko. P. Lombardi ocenil rozhodný prístup tamojších cirkevných inštitúcií k riešeniu situácie, ktorý zahŕňa plné uznanie toho, čo sa stalo, starostlivosť a záujem o obeť zneužívania, ako aj prehodnotenie existujúcich cirkevných smerníc, aby sa zabezpečila stratégia prevencie páchania podobných činov v budúcnosti.

Vatikánsky hovorca pripustil, že chyby, ktoré sa v tejto oblasti stali v cirkevných kruhoch, sú zvlášť odsúdeniahodné, predovšetkým vzhľadom na výchovnú a morálnu zodpovednosť Cirkvi, avšak poukázal aj na to, že ide o problém omnoho širšieho, celospoločenského rozmeru. Ilustroval ho na príklade z Rakúska, kde na 17 prípadov zneužívania v inštitúciách, prepojených s Cirkvou, pripadlo v rovnakom čase 510 prípadov v iných sférach spoločenského diania. Ako v tejto súvislosti podotkol p. Lombardi, zúženie spomenutej problematiky iba na Cirkev vedie k neobjektívnemu pohľadu. Ocenil úmysel nemeckého Ministerstva rodiny, ktoré o probléme zneužívania plánuje zorganizovať diskusiu za okrúhlym stolom, za účelom získania komplexného pohľadu, a zdôraznil, že Cirkev je pripravená aktívne sa na nej zúčastniť.

Cirkev podľa vatikánskeho hovorcu žije uprostred občianskej spoločnosti a v jej rámci naplňa svoju zodpovednosť, ale aj svoje špecifické „kánonické“ usporiadanie, ktoré zodpovedá jej duchovnej a sviatostnej povahe. V ňom sú aj súdne a trestné postupy odlišnej povahy (napríklad neuplatňuje peňažné tresty, alebo odňatie slobody, ale obmedzenie vykonávania služby, odopretie práv v cirkevnej oblasti a pod.) V kánonickom prostredí je zločin sexuálneho zneužívania detí považovaný vždy za jeden z najzávažnejších, a kánonické normy to neustále potvrdzovali, predovšetkým list „De delictis gravioribus“ z roku 2001, neraz nevhodne spomínaný ako príčina „kultúry mlčania“. Podľa p. Lombardiho bol však naopak konkrétnym podnetom pre vypracovanie operatívnych smerníc boja proti problému zneužívania. V závere nóty hovorca Svätej stolice vyjadril presvedčenie, že v dramatickej situácii, ktorou Cirkev prechádza, je potrebné uro-

bit' všetko pre dosiahnutie pozitívneho konečného výsledku – lepšej ochrany detí a mládeže v Cirkvi a spoločnosti, a očistenie samotnej Cirkvi. **-dj-**

Svätý Otec v rímskej Farnosti sv. Jána z kríža

Taliansko (8. marca, RV) – V nedeľu sa uskutočnila pastoračná návšteva pápeža Benedikta XVI. vo Farnosti sv. Jána z kríža v severnej časti Rímskej diecézy. Svätý Otec sa stretol aj s členmi farskej rady, ktorým adresoval slová vďaky za úsilie, vynaložené na dobré fungovanie a život farnosti. Povzbudil ich naďalej budovať miestnu Cirkev zo živých kameňov, aby bola centrom, z ktorého sa šíri Božie slovo do sveta. Miestny farár don Enrico Gemma vyjadril nádej, že návšteva prinesie posilnenie vo viere a odštartuje novú fázu na ceste tohto spoločenstva. V homílii pápež zdôraznil, že v Pôste je každý z nás Bohom vyzvaný, aby urobil životnú zmenu myslenia a života podľa evanjelia tým, že niečo vylepší na spôsobe osobnej modlitby, konania, práce a vo vzťahoch s inými.

„Ježiš sa obracia na nás s týmto napomenutím nie samoučelne, ale pretože mu záleží na našom dobre, šťastí a na našej spásе. Z našej strany musíme reagovať s úprimným vnútorným úsilím, poprosiť ho, aby nám pomohol pochopiť, na čo sa máme zamerať v našej konverzii.“

Svätý Otec na úryvku evanjelia poukázal na výraznú črtu Božieho milosrdenstva a zdôraznil nevyhnutnosť a nalievavosť návratu k Bohu. Boh „na jednej strane trepezlivo necháva človeku čas na obrátenie, na druhej strane zdôrazňuje nalievavosť vnútornej a vonkajšej zmeny života, aby sme nestratili príležitosť, ktorú nám milosrdenstvo Boha dáva na prekonanie našej duchovnej lenivosti, aby sme odpovedali na lásku Boha našou láskou.“

Potom sa pápež vo svojom príhovore obrátil na všetkých obyvateľov rímskej štvrte, zvlášť na starých, chorých, opustených a vo veľkých ťažkostiach. Vysoko ocenil pastoračné aktivity a duchovný život v tejto mla-dej, iba niečo vyše 20-ročnej farnosti:

„Viem, že rôzne skupinky veriacich sa stretávajú na modlitby, formujú sa v škole evanjelia, prístupujú k sviatostiam, zvlášť k sviatosti zmierenia a Eucharistie a žijú tento podstatný rozmer kresťanského života a lásky.“

Mladé rodiny a mládež povzbudil, aby sa nenechali ovplyvňovať tým, čo nevedie k životu, ale aby sa stali ohlasovateľmi Krista vo svojom okolí, kde žijú, pracujú, študujú, alebo trávia voľný čas.

Príhovor ukončil výzvou: „Zostaňme v kontemplácii tohto tajomstva Božieho mena, aby sme lepšie pochopili tajomstvo Pôstu a žili, či už ako jednotlivci alebo ako spoločenstvo, stálu konverziu, a tak boli vo svete trvalým zjavením, svedectvom o živom Bohu, ktorý oslobodzuje a zachraňuje z lásky.“

-jak-

Kurz Apoštolskej penitenciárie pre mladých kňazov

Vatikán (9. marca, RV) - V pondelok sa vo Vatikáne začal päťdňový kurz, zameraný na štúdium otázok týkajúcich sa morálnej teológie a kánonického práva, v súvislosti so sviatosťou zmierenia. Pre mladých kňazov ho už tradične organizuje Tribunál Apoštolskej penitenciárie. Tento rok je ich počet asi 700. Biskup Gianfranco Girotti, zástupca Apoštolskej penitenciárie, medzi témami, ktorým sa kurz venuje, spomenul krízu sviatosti zmierenia, či výnimočne delikátne prípady, ako napr. sobáš rozvedených. Pre Vatikánsky rozhlas reagoval na otázku, aký by mal byť postoj spovedníkov k takýmto prípadom:

„Doktrína a oficiálna prax Cirkvi sa v danom prípade vždy snažia, aby verne pristupovali k mandátu, ktorý dostali od Pána, lebo On je tým, kto dáva odpustenie a milosrdenstvo. Cirkev aj v takýchto výnimočných situáciách, ako sú prípady sobášov rozvedených, koná v Ježišovom duchu, ktorý mal súciť s hriešnikmi. Pamätáme vždy na to, aby sme «nalomenú trstinu nedolomili a hasnúci knôť nedohasili».“

K problematike pristupovania rozvedených k svätému prijímaniu Mons. Girotti poznamenal, že kňaz je len správcom, nie darcom. Ak nemôže dať rozhrášenie, poskytne poučenie a prostriedky potrebné na to, aby tí, ktorých sa to týka, zostali stále vo vnútri Cirkvi. K prípadným obvineniam na adresu Cirkvi, že postupuje nemilosrdne v podobných prípadoch, biskup Gianfranco Girotti zdôraznil veľkú pozornosť a starostlivosť Cirkvi o všetky takéto prípady, aj tie, ktoré by sa zdali neriešiteľné. Poukázal tiež na možnosť ich aktívneho zapojenia sa do služby Cirkvi.

Účastníkov kurzu Apoštolskej penitenciárie prijal 11. marca na audiencii Benedikt XVI. V úvode príhovoru Svätý Otec spomenul patróna kňazov sv. Jána Máriu Vianneya, ktorého 150. výročie úmrtia si Katolícka cirkev pripomína práve prebiehajúcim Rokom kňazov, a ktorého sprevádzala povest' výnimočného spovedníka:

„My všetci kňazi by sme mali cítiť, že sa nás osobne dotýkajú slová, ktoré svätec vložil do úst Kristovi: „Poverím svojich služobníkov tým, aby ohlasovali hriešnikom, že som stále pripravený ich prijať, že moje milosrdenstvo je nekonečné“. Od svätého arského farára sa môžeme učiť nielen jeho nevyčerpatelnej dôvere vo sviatosť zmierenia, ktorá nás má viesť k tomu, aby sme ju znovu urobili centrom našej pastoračnej starostlivosti, ale tiež metóde „dialógu spásy“, ktorý v nej musí prebiehať.“

Benedikt XVI. pripomenul, že korene statočnosti a úrodnosti, ktoré sprevádzali Vianneyho službu spovedníka, vyrastali z jeho intenzívnej osobnej dimenzie kajúcnosti. Poznanie vlastných limitov a potreba utiekať sa k Božiemu milosrdenstvu pre

získanie odpustenia, pre obrátenie srdca a zotrvanie na ceste k svätosti, je podľa Svätého Otca základom v živote kňaza. Pripomenul, že žijeme v kultúrnom kontexte, poznačenom hedonistickou a relativistickou mentalitou, ktorá sa usiluje vymazať Boha z horizontu života, a neprispieva k rozlišovaniu dobra od zla a k správne mu ponímaniu hriechu. Táto situácia robí službu sprostredkovateľov Božieho milosrdenstva ešte naliehavejšou.

„V podmienkach slobody, v ktorých je dnes možné vykonávať kňazskú službu, je potrebné, aby kňazi žili „vznešeným spôsobom“ svoju odpoveď na povolanie, pretože iba ten, kto sa každý deň stáva živou a jasnou prítomnosťou Pána, môže vo veriacich vyvolať zmysel pre vnímanie hriechu, dodať im odvalu a umožniť, aby sa v nich zrodila túžba po Božom odpustení.“

Benedikt XVI. sa zamerával aj na tzv. „krízu“ sviatosti zmierenia, o ktorej sa často hovorí, a ktorá je výzvou pre kňazov a ich zodpovednosť viesť Boží ľud k napĺňaniu evanjeliových požiadaviek. Predovšetkým od nich vyžaduje naplno sa odovzdať vypočutiu spovede, viesť s odvahou veriacich, aby sa nepripodobňovali tomuto svetu (porov. Rim 12, 2), ale aby dokázali urobiť voľbu aj proti prúdu, vyhýbajúc sa prispôbeniam a kompromisom.

„Je úlohou kňaza podporovať skúsenosť „dialógu spásy“, ktorý, rodiac sa z istoty, že sme milovaní Bohom, pomáha človeku uznať svoj hriech a odhodlať sa pre neustále obrátenie srdca, ktoré vedie k radikálnemu odvráteniu sa od zla, a k životu podľa Boha“ (porov. KKK, č. 1431).

-jak-

Pozvanie zapojiť sa do príprav SDM 2011 v Madride

Španielsko (9. marca, RV) - „Viera môže byť vyjadrená aj prostredníctvom umeleckých a kultúrnych aktivít“ - to sú slová, ktorými španielsky organizačný výbor pozýva celý svet k aktívnej účasti na pripravách Svetových dní mládeže, ktoré sa budú konať v dňoch 16. - 21. augusta 2011 v Madride. Organizačný výbor adresuje výzvu všetkým biskupským konferenciám, diecézám, farnostiam, katolíckym hnutiam, univerzitám, kongregáciám a inštitútom zasväteného života, aby predložili svoje podnety z oblasti umenia a kultúry, termín odovzdania návrhov je 30. september tento rok. Témy by mali byť inšpirované kresťanskými čnosťami, podporou dôstojnosti a krásy ľudskej lásky, úsilím o budovanie spravodlivejšej spoločnosti, či motívom skutočnej slobody a zodpovednosti jednotlivca, všetko v duchu motiva podujatia: „Zakorenení v Ježišovi Kristovi a na ňom postavení, upevnení vo viere“ (porov. Kol 2:7). -pd-

Svätá stolica na pôde OSN o postavení žien

Vatikán/USA (9. marca, RV) – V pondelok sa na pôde OSN hovorilo o postavení žien. Príhovor predniesol aj stály pozorovateľ Svätej stolice pri tejto inštitúcii v New Yorku Mons. Celestino Migliore. Ocenil pokrok, ktorý bol v spomenutej oblasti dosiahnutý v priebehu uplynulých rokov, predovšetkým pokiaľ ide o vzdelanie dievčat, nárast účasti žien na spoločenskom živote, odstraňovanie prejavov diskriminácie voči ženám, či ustanovenie zákonov proti domácemu násiliu. Napriek tomu, ako arcibiskup upozornil, ženy v mnohých častiach sveta stále trpia, a spomenul v tejto súvislosti interrupcie, problémy s nedostatočnou zdravotníckou starostlivosťou, či podvýživou. Číslo hovoria, že tri štvrtiny z celkového počtu nakazených vírusom HIV či aidsom sú dievčatá a ženy vo veku 15-24 rokov. Obetami medzinárodného obchodu s ľuďmi sa zo 70% stávajú práve ženy, ktoré musia čeliť rôznym druhom fyzického, psychologického a sexuálneho násilia.

Ďalej arcibiskup poukázal na to, že dosiahnutie rovnosti medzi ženami a mužmi vo vzdelaní, zamestnaní, právnej ochrane, sociálnych a politických právach, je vnímané v kontexte rodovej rovnosti. Skúsenosti však podľa neho hovoria o tom, že táto situácia je mnohokrát motivovaná ideologicky a v podstate spomaľuje skutočný pokrok žien. Najnovšie oficiálne dokumenty podľa Mons. Miglioreho predstavujú rodovú interpretáciu, ktorá ruší akúkoľvek špecifickosť a komplementaritu medzi mužmi a ženami: „Tieto teórie nezmenia povahu vecí, ale znejasňujú a brzdia akýkoľvek seriózný pokrok v uznaní neodňateľnej dôstojnosti a práv žien.“ V závere stály pozorovateľ Svätej stolice upozornil na to, že rešpektovanie dôstojnosti žien nás neopravňuje obchádzať právo na materstvo, ale zaväzuje nás k jeho podpore investovaním a zlepšovaním miestnych zdravotníckych systémov a poskytovaním zodpovedajúcich pôrodných služieb.

-dj-

COMECE: Kresťanstvo a islam spoločne za demokraciu

Belgicko (6. marca, RV) - „Úloha náboženských činiteľov v posilňovaní občianskej spoločnosti a demokratizácie v krajinách susediacich s EÚ“ – tak znel názov seminára z cyklu „Islam, kresťanstvo a Európa“, ktorý sa vo štvrtok tento týždeň konal v Bruseli. Podujatie sa uskutočnilo na podnet Komisie biskupských konferencií krajín Európskej únie (COMECE) a Nadácie Konráda Adenauera. „Náboženský predstavitelia mali kľúčovú úlohu

v procese demokratizácie v niektorých krajinách strednej Európy,“ povedal profesor Klaus Ziemer, odborník v oblasti socio-politickej a ekonomickej transformácie vo východnej Európe. Podľa neho „vzťahy medzi novými členskými štátmi EÚ a ich juhovýchodnými bezprostrednými susedmi sú podmienené ich dejinami a politikou, v ktorých úlohu zohrávali aj cirkvi.“

Dr. Thorsten Göbel, člen organizácie „Chlieb pre svet“ uviedol, že „cirkvi majú výhody v možnostiach angažovania sa za pokoj a spravodlivosť na všetkých úrovniach.“ Amr Elshobaki, prezident Arabského fóra pre alternatívy v Káhire upozornil na potrebu, aby „demokratizačné procesy v islamských krajinách boli iniciované laickými reformátormi, ktorí nepochádzajú z politických hnutí s náboženským základom, a až druhotne sa snažia integrovať sily z náboženského uhla pohľadu.“ -pd-

Rakúski biskupi o prípadoch sexuálneho zneužívania zo strany kňazov v krajine

Rakúsko (6. marca, RV/SIR) – Opatrenia proti sexuálnemu zneužívaniu, oblasť prístahovateľstva, azylovej politiky a sociálnej spravodlivosti – to boli základné témy, ktorým sa venovala v uplynulých dňoch na plenárnom zasadnutí Konferencia biskupov Rakúska. Jeho výsledkom je záverečný dokument, obsahujúci aj stanovisko biskupov ohľadom zneužívania:

„Rany, spôsobené sexuálnym zneužívaním, sú osobitne vážne práve tam, kde by malo byť pevné puto dôvery: v rodine a v Cirkvi. Prípady sexuálneho zneužívania v Cirkvi a v spoločnosti boli často zatajované. V prípade takýchto udalostí nie je na mieste nič iné ako ľútosť, prosba o odpustenie a úsilie uzdraviť rany. A to platí osobitným spôsobom pre Cirkev.“

Biskupi uistujú o svojom veľkom rešpekte k tým, ktorí majú silu hovoriť o svojich skúsenostiach zo zneužívania v cirkevnom prostredí a zároveň vyjadrujú pochopenie pre tých, ktorí o tom pre bolesť, strach, či hnev zatiaľ hovoriť nemôžu. „Žiaľ, v minulosti boli v Cirkvi vinníci neprávom chránení viac ako samotné obeť“ – dodávajú biskupi a s hanbou a smútkom pripúšťajú, že iba v poslednom období si rakúska Cirkev uvedomila, že pokiaľ ide o zneužívanie, „na ničom nezáleží viac, ako na pravde, jedinej veci, ktorá človeka oslobodzuje.“ Zároveň vyzývajú všetkých, ktorých sa sexuálne obťažovanie dotýka, aby sa obrátili na diecézne centrá, v ktorých nájdú ochranu a priestor pre vyjadrenie. -sg-

Spoločné vyhlásenie CCEE a KEK k zemetraseniu v Turecku

Turecko (8. marca, RV) - Informácie o zemetrasení o sile 6 stupňov Richterovej stupnice, ktoré v sérii niekoľkých otrasov zasiahlo dnes ráno juhovýchodné Turecko, sa hlboko dotkli i účastníkov zasadnutia Spoločného výboru Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) a Konferencie európskych cirkví (CEC). Rokovanie sa začalo dnes ráno v Istanbule a jeho účastníci vo vyhlásení uistili vládu i občanov Turecka o svojej duchovnej blízkosti. Vo svojich modlitbách osobitne pamätajú na tých, ktorých zasiahla táto tragická udalosť.

„Máme iba málo, aj to nepresných informácií. Zemetrasenie zasiahlo oblasť starovekej kresťanskej prítomnosti, snažíme sa zistiť viac, aby sme mohli poskytnúť prvú pomoc v spolupráci s tureckou pobočkou organizácie Caritas,“ uviedol v súvislosti s prírodnou katastrofou predseda Konferencie biskupov Turecka Mons. Luigi Padovese. Zatiaľ je hlásených asi 60 mŕtvych a približne 60 zranených, počty však budú narastať, pretože množstvo ľudí sa nachádza pod zrúcaninami. -pd-

Stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN poriada panelovú diskusiu o globalizácii

USA (8. marca, RV) – V stredu 10. marca usporiada misia stáleho pozorovateľa Svätej stolice pri OSN a Nadácia „Path to peace“ (Cesta k pokoju) v New Yorku panelovú diskusiu, ktorá bude prebiehať paralelne so zasadnutím Komisie OSN o postavení žien. Zameraná bude na úlohu globalizácie, ktorá podporuje rovnosť medzi mužmi a ženami, a sústreď sa na otázku, či dokáže budovať aj bratstvo, vo svetle encykliky Caritas in veritate. O problematike bude hovoriť aj nositeľ Nobelovej ceny v oblasti ekonomických vied profesor Joseph E. Stiglitz, svetoznámy odborník v oblasti peňažníctva a finančníctva, ktorý je okrem iného členom Pápežskej akadémie spoločenských vied. -dj-

Kardinál Erdő v Istanbule otvoril stretnutie o migrácii

Turecko (9. marca, RV) – V Istanbule zasadá od pondelka Spoločný výbor Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) a Konferencie európskych cirkví

(CEC), ktorý sa zaoberá problematikou migrácie. Stretnutie otvoril príhovorom ostrihomsko-budapeštiansky arcibiskup kardinál Péter Erdő, ktorý je zároveň predsedom spomínanej rady. Kresťania v Európe sú podľa jeho slov povolaní čeliť veľkej výzve migrácie, udržiavajúc rovnováhu medzi spravodlivosťou a láskou. „Spravodlivosť a láska sú vedúcimi líniami celého sociálneho postoja, najmä zo strany kresťanov. Ľudská dôstojnosť musí byť priznaná všetkým, aj ilegálnym imigrantom, čo však neznamená zrušenie celej právnej úpravy v oblasti migrácie. Chránený musí byť zároveň aj právny poriadok všetkých krajín,“ uviedol kardinál. Migrácia so sebou podľa jeho slov prináša aj príchod príslušníkov rôznych vierovyznaní, a ich prítomnosť „musí byť pre nás všetkých pozvaním k prehĺbeniu dialógu a úsilia o jednotu kresťanov“... Podnetom k životu „skutočného a úprimného ekumenizmu, bez uplatňovania relativizmu alebo prozelytizmu.“ Významná je v tomto duchu napríklad ponuka zo strany Katolíckej cirkvi, týkajúca sa možnosti využívania miest jej kultu kresťanskými prisťahovalcami iných denominácií. Ako dodal kardinál Erdő, „toto vzájomné prijatie medzi kresťanskými bratmi je znakom Božej lásky a prináša veľkú nádej pre všetkých.“ -sg-

Zbierka pre Svätú zem – výzva k solidarite od kardinála Leonarda Sandriho

Vatikán (8. marca, RV) - Cirkvi neustále pokračujú v prejavovaní konkrétnej solidarity Svätej zemi, aby východní kresťania mohli uchovávať pôvod svojej viery. Prefekt Kongregácie pre východné cirkvi kardinál Leonardo Sandri vyzýva už tradične v liste, adresovanom biskupom sveta v Pôstom období, výzvu na „Zbierku pre Svätú zem“, pri príležitosti Veľkého piatku. Tento rok sa spája s inšpiráciou, prameniaca z púte po Ježišových stopách, ktorú vykonal pápež Benedikt XVI. minulý rok v máji. Kardinál Sandri zdôrazňuje problém emigrácie, ktorý sa Izraela veľmi silne dotýka, a pripomína slová Svätého Otca o tom, že vo Svätej zemi je miesto pre všetkých. Pri svojej apoštolskej ceste vyzval úrady, aby podporovali kresťanskú prítomnosť v krajine, a tamjších veriacich uistil o solidarite Cirkvi. „Pápež,“ píše sa v liste kardinála Sandriho, „zveril Kongregácii pre východné cirkvi úlohu podporovať záujem o túto pozeňanú zem. V jeho mene pozývam všetkých, aby potvrdili solidaritu, ktorú doposiaľ preukazovali. Kresťania z východu si zaslúžia podporu celej Cirkvi.“ -dj-

Výročie posviacky Katedrály svätého Martina

Pri príležitosti výročia posviacky Katedrály svätého Martina sa 8. marca 2010 uskutočnila v katedrále slávnostná svätá omša, ktorú celebroval bratislavský arcibiskup-metropolita Mons. Stanislav Zvolenský.

Arcibiskup počas svojej homílie pripomenul históriu samotnej katedrály, ktorá bola konsekrovaná v roku 1452. Po stáročia bola stredobodom kultúrneho, cirkevného a spoločenského diania a dnes je národnou kultúrnou pamiatkou. Katedrála svätého Martina je podľa Mons. Zvolenského posvätným priestorom veľkej umeleckej krásy, ale zároveň aj priestorom povznášajúcim k Bohu, a však ako dodal „každý chrám, kostol je zobrazením spoločenstva veriacich ľudí“. Kamene, z ktorých sa buduje každý chrám, a ktoré do seba musia zapadnúť, tak prirovnal k potrebe lásky. Veriaci by mali byť spojení spojivom lásky, aby mohli vytvoriť spoločenstvo lásky, aby vytvárali „vznešený chrám Cirkvi pred očami súčasného sveta“. V závere svojej homílie arcibiskup vyzval všetkých veriacich, aby sa symbolicky stali „jednotlivými kameňmi spojenými v láske pre budovanie súčasnej Cirkvi“.

Počas slávnostnej svätej omše sa konalo aj prijatie piatich seminaristov za kandidátov posvätného rádu.

Mária Fábryová

Čestné občianstvo mesta Bratislavy pre Jozefa kardinála Tomka

Emeritný prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov Jozef kardinál Tomko si 10. marca z rúk primátora hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy Andreja Ďurkovského prevzal listinu o udelení Čestného občianstva za mimoriadny prínos a zásluhy v oblasti boja za slobodu, rozvoj demokracie a pomoc pri zapájaní Slovenska do Európy. Mestské zastupiteľstvo udelilo čestné občianstvo tJozefovi kardinálovi Tomkovi, Václavo-

vi Havlovi a Maximilanovi Pammerovi - ešte 22. októbra minulého roku pri príležitosti 20. výročia pádu totality. Kardinál Tomko si v tom čase plnil povinnosti mimo Slovenskej republiky.

Primátor Bratislavy Andrej Ďurkovský odovzdával listinu s myšlienkou nevyhnutnosti poukazovať na osobnosti nedávnej histórie, ktoré sú nositeľmi morálnych hodnôt. Ako uviedol kardinál Tomko, Bratislava je jeho citovou otázkou, pretože v nej počas vojny prežil dva roky. Následne si pripomenul aj totalitné časy neslobody a ako povedal na margo slobody „kto ju má, ten si ju neváži, pretože si nevedomuje jej veľkosť“. Rovnako si kardinál Tomko zaspomínal aj na stretnutie s Jánom Pavlom II. a jeho prvú návštevu Slovenska. V závere vyzdvihol veľkú zmenu, ktorou Bratislava prešla v súvislosti s jej terajšou podobou, no pripomenul dôležitosť prehľbovať pokrok aj na poli ducha a hodnoty, aby „krása zvnútra prenikla von“ a „aby ľudia nachádzali šťastie tam, kde ho treba hľadať“.

Jozef kardinál Tomko 11. marca oslávi svoje 86. narodeniny. Narodil sa v roku 1924 v Udavskom, okres Humenné. Mária Fábryová/ foto Peter Zimen

Rokovala Rada pre vedu, vzdelanie a kultúru Konferencie biskupov Slovenska

Pod vedením Mons. Františka Rábeka, ordinára OS a OZ SR sa 9. marca 2010 uskutočnilo jarné zasadanie Rady pre vedu vzdelanie a kultúru KBS, ktorej ordinár zároveň predsedá. Zástupcovia vedeckej obce sa v úvode zasadnutia rady zúčastnili interdisciplinárneho dialógu, ktorého témou bol vzťah kresťanstva a východných náboženstiev. Prednášku na tému budhizmu a hinduizmu odprezentoval pedagóg Trnavskej univerzity Dr. Martin Dojčan a v rámci diskusie tému dokreslil a na otázky odpovedal verbista pochádzajúci z Indie Ambattu Johny George, SVD. Vedci sa živo zaujímali o základné princípy oboch náboženských systémov a konfrontovali ich s realitou života a kresťanstva. V rámci programu rokovania rady predstavil Dr. Igor Túni zo Slovenskej akadémie vied projekt oceňovania vedcov zo strany KBS a zároveň oboznámil prítomných s návrhom štatútu ocenenia pod názvom „Fides et Ratio“. V diskusii členovia rady upravili návrh štatútu ocenenia, ktorý predloží predseda Rady na najbližšom plenárnom zasadnutí KBS. Zmyslom oceňovania zástupcov vedeckej obce zo strany Katolíckej cirkvi by mala byť motivácia pre výnimočné kresťanské svedectvo v tejto oblasti a vyjadrenie dialógu vedy a viery, či viery a rozumu, ako vyplýva z názvu pápežskej encykliky Fides et Ratio, podľa ktorej by malo byť ocenenie pomenované. Tibor Ujľacký

Pomazanie chorých je žiadané

Starostlivosť Cirkvi o chorých je jedným zo znakov Božieho kráľovstva, ktoré prišlo s mocou. V tomto zmysle sa stretli v piatok 5. marca veriaci v Chráme sv. Petra a Pavla v Košiciach – Terasa na veľkopôstnej liturgii spojenej s udeľovaním tajomstva pomazania chorých. V strede spoločenstva viditeľne reprezentoval Ježiša Krista košický eparcha vladyka Milan Chatur, ktorý slávil Liturgiu vopred posvätených darov a venoval prítomným povzbudivé slovo v kázni. V nej charakterizoval význam prijatého utrpenia, ako prostriedku priblíženia sa k Bohu; naopak, „kto neprijme svoje utrpenie vo viere, často Boha celkom stráca“. V posvätnéj atmosfére pokory sa veriacim rozdal nebeský eucharistický chlieb. Nakoniec šiesti kňazi mazaním olejom a modlitbou udeľovali znak „vyliatia“ sviatostnej milosti asi pre dvesto jej prijímateľov. Nádherná uzdravujúca bohoslužba priniesla košickým veriacim posilnenie do každodenných zápasov o vernosť Kristovi aj v stave staroby, choroby, ba aj neznámej hodiny smrti. Za túto možnosť poďakoval miestny farár a protopresbyter Jozef Miňo. Potešiteľné je, že pomazanie chorých už nie je pre veriacich akýmsi postrachom, ale vítaným prostriedkom na účinkovanie Božej uzdravujúcej milosti.

Michal Hospodár

Fatimskú sobotu slávil biskup Baláž s pútnikmi na Raticovom Vrchu

Banskobystrický diecézny biskup Rudolf Baláž navštívil 6. marca 2010 pútnické miesto Raticov Vrch, aby celebroidal svätú omšu pre pútnikov. Páter Anton Majerčák OFMcap poprial Mons. Balážovi v mene domácich kapucínov i veriacich Božie požehnanie k blízkemu 20. výročiu jeho biskupskej vysviacky.

Otec biskup pozdravil pútnikov prevažne z Detvianskeho dekanátu. Na fatimské soboty na Raticov Vrch putujú už tradične veriaci spolu so svojimi kňazmi a dekanom Ľubošom Sabolom. Mons. Rudolf Baláž v homílii nadviazal na evanjeliový príbeh o márnotrattnom synovi a jeho milosrdnom otcovi, ktorý je obrazom Božieho otcovského milosrdenstva k človeku. Biskup povzbudil prítomných, aby sa modlili za márnotrattných synov, bratov či sestry, ktorí sa na svojich životných cestách vzdialili od Pána Boha. „Dobre robia tie matky i otcovia, ktorí sa modlia za svojich synov,“ zamyslel sa. Veriacich poprosil, aby do svojich modlitieb rovnako zahŕňali aj kňazov rodákov zo svojich farností.

Mons. Baláž dekanátne spoločenstvo povzbudil k prostému a pokojnému životu, ktorý má byť bohatý

na dobročinné skutky. „Žime skromne, máme len jeden život, to je viac, ako mať množstvo peňazí a žiť v rozbrojoch s okolím,“ pripomenul otec biskup Rudolf.

Zuzana Juhaniaková

Katolícka univerzita v Ružomberku žiada ministra o potvrdenie statusu univerzitnej vysokej školy

Ružomberok (8. marca 2010) - Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) spĺňa kritériá pre začlenenie medzi univerzitné vysoké školy - konštatuje rektor KU prof. Tadeusz Zasepa v správe o opatreniach a účinnosti prijatých opatrení na odstránenie nedostatkov zistených pri komplexnej akreditácii KU za jej činnosť v rokoch 2002-2007. V liste, ktorý dnes 8. marca zaslal rektor Ministerstvu školstva SR sa uvádza: „Som veľmi rád, že sa Katolíckej univerzite v Ružomberku podarilo prijať účinné opatrenia na odstránenie nedostatkov zistených pri komplexnej akreditácii, čo dokladujú pozitívne trendy v jej rozvoji, ale aj údaje Ministerstva školstva SR použité pri rozpise dotácií zo štátneho rozpočtu verejných vysokých škôl na rok 2010“.

KU mala v roku 2009 štvrtú najlepšiu štruktúru vysokoškolských učiteľov spomedzi slovenských vysokých škôl a jej významný medziročný kvalitatívny nárast. Rektor sa na ministra školstva a podpredsedu vlády SR Jána Mikolaja obracia s prosbou, aby požiadal Akreditačnú komisiu o overenie výsledku uvedených opatrení. „Verím, že po ich overení budete môcť potvrdiť status Katolíckej univerzity v Ružomberku ako univerzitnej vysokej školy,“ tvrdí rektor.

Opatrenia na plnenie kritérií pre začlenenie vysokej školy medzi univerzity boli prijaté v júli 2008, ihneď po nastúpení prof. Tadeusza Zasepu do úradu rektora KU. Komplexná akreditácia vysokej školy sa líši od priebežných akreditácií jednotlivých študijných programov. Jej zmyslom bolo posúdiť kvalitu vysokých škôl v 17 oblastiach výskumu a plnenie ďalších kritérií podľa pravidiel Akreditačnej komisie.

KU vznikla v roku 2000 s dvomi fakultami - pedagogickou a filozofickou. O dva roky neskôr sa stala verejnou vysokou školou. Na štyroch fakultách – Pedagogickej, Filozofickej, Teologickej a Fakulte zdravotníctva dnes vzdeláva 7 800, 5000 v dennej a 2 800 v externej forme štúdia. V treťom stupni vysokoškolského vzdelávania študuje 339 doktorandov. Univerzita je riadnym členom niekoľkých medzinárodných organizácií. Podľa rankingu španielskeho inštitútu (Institute of Documentary Studies on Science and Technology - Spanish National Research Council) je KU desiata najlepšia univerzita na Slovensku. Akademická rankingová a ratingová agentúra (ARRA) hodnotila v roku 2009 KU ako „skokana“ roka v progresivite rozvoja.

Vladimír Buzna

Ekumenické stretnutie pri príležitosti Svetového dňa modlitieb aj v Bratislave

„Nech všetko, čo dýcha, chváli Pána“ (Žalm 150, 1-6) – také je motto tohtoročného Svetového dňa modlitieb (SDM), ktorý si veriaci pripomenuli počas ekumenického modlitbového stretnutia v kostole Bratskej jednoty babtistov v Bratislave v piatok podvečer o 17. hod. Témy a materiály pripravujú k SDM každý rok kresťanské ženy z rôznych častí sveta. Na tento rok ich pripravili ženy z Kamerunu.

Myšlienka spoločných modlitieb kresťanov vznikla pred 121 rokmi v USA. História vzniku predstavila Ružena Dvořáková, členka Slovenského výboru SDM: „Keď si istá matka siedmych detí v Missouri v roku 1887 uvedomila, koľko ľudí prichádza do Spojených štátov za prácou a ako trpia, pretože často si prácu nenašli, zvolala svoje kresťanské sestry na modlitby. Ale modlitba vždy ide ruka v ruke s činom a zároveň pomáha ľuďom. No a takýmto spôsobom sa toto hnutie začalo šíriť ďalej.“

Od roku 1927 sa tento deň stal oficiálne Svetovým dňom modlitieb. Cieľom tejto iniciatívy je zblížovanie kresťanských spoločenských a zároveň pomoc chudobným ľuďom vo vzdialených krajinách. Cirkvi na Slovensku sa do dňa modlitieb prvýkrát zapojili v roku 1987, teda presne na 100. výročie modlitieb. Súčasťou SDM je aj finančná zbierka pre krajiny v núdzi.

Tohtoročné ekumenické stretnutie v Bratislave sprevádzali problémy s elektrinou, keďže práve krátko pred začiatkom modlitieb došlo k jej výpadku. Ružena Dvořáková v tom však videla aj obrovskú symboliku, keď povedala: „Uvedomili sme si, ako by sme v tme ťažko žili a týmto svetlom je pre celý svet Pán Boh.“

Štát Kamerun, ktorého obyvateľky pripravili modlitby na SDM, sa nachádza v centre Afriky nad rovníkom pri Guinejskom zálive Atlantického oceánu a má 402 km dlhé pobrežie. Krajina má asi 17 miliónov obyvateľov, patriacich do viac ako 240 etnických skupín. Oficiálnym jazykom je francúzština a angličtina. V Kamerune sú tri hlavné náboženstvá: kresťanstvo 60%, pričom väčšinu tvoria katolíci, nasleduje islam 20% a domorodé 20%.

Pokračovaním stretnutia jubilejné 20. slávenie Svetového dňa modlitieb v sobotu v Blumentáli – kostole Nanebovzatia Panny Márie.

Mária Fábryová

Saleziáni na kapitule hovorili aj o práci s mladými v ťažkostiach

Šaštín-Stráže (5. marca 2010) – Saleziáni dona Bosca prežívali prvý marcový týždeň svoju provinciálnu kapitolu. V Šaštíne-Strážach, v prvom

saleziánskom dome na Slovensku, sa zišlo 47 delegátov, aby uvažovali nad aktuálnym stavom a smerovaním svojej provincie. Na úvod kapituly prišiel aj predseda biskupskej konferencie Mons. Stanislav Zvolenský a mal pre saleziánov krátku duchovnú obnovu. Stalo sa tak historicky prvý raz, že na kapitolu zavítal biskup. „Želám vám všetkým, aby táto vaša kapitula mohla byť naozaj novým zoslaním Božieho Ducha Svätého po tieto dni pre vás osobne a pre vašu provinciu.“

Počas piatich dní saleziáni hľadali spôsoby, ako uviesť do praxe závery z generálnej kapituly z roku 2008, aby to malo významný dosah pre život spolubratov v komunitách i pre samotné poslanie. Prípravná komisia vypracovala štyri priority, o ktorých delegáti hovorili v skupinách i v pléne: rastiem v kvalite (ako osoba), myslím spoločne (v komunite a v tímoch), sprevádzam v dozrievaní (mladých aj spoločenstvá) a idem k mladým v ťažkostiach (v rôznych typoch chudoby). V diskusii sa venovali aj pôsobeniu v Televízii LUX, či Projektu Európa.

Na kapitolu zavítal aj bývalý provinciál a vzácny 90-tnik don Ernest Macák. „Prajem vám, aby ste pracovali v zhode, nie v sporoch, nech vás sprevádza Boh, nech vás požehnáva. Ďakujem vám, ďakujem tejto provincii za všetko, čo som v nej dostal, za všetko, čo som v nej mohol s pomocou Božou urobiť, a za všetko, čím mi táto provincia bola, akosi rodinou.“ V posledný večer prišli saleziánov pozdraviť aj zástupcovia ďalších zložiek saleziánskej rodiny a viacerí mladí. Spoločnú eucharistiu slávili v Bazilike Sedembolestnej a provinciál don Karol Maník upriamil pozornosť všetkých na obnovu takého nadšenia, zánietenia za spásu mladých, ako mal don Bosco.

Posledný deň rokovania PK2010 patrilo najmä hlasovaniu. Delegáti schválili všetky štyri základné priority a nástroje na ich uskutočňovanie. Vo veľmi pokojnom duchu sa venovali aj rozprave a hlasovaniu o investičných prioritách, a jednohlasne prijali aj uznesenie k Projektu Európa.

V záverečnom zhodnotení kapituly sám provinciál don Karol Maník pred delegátmi o nej povedal: „Chcem sa vám v prvom rade poďakovať. Pre mňa to bola kapitula nad očakávanie. Na úrovni metodologickej, ale aj v úcte k sebe navzájom.“ „Ten polrok prípravy stál za to,“ vyjadril ocenenie don Štefan Wallner, direktor komunity v Novej Dubnici a jeden z tých, ktorí sa po roku 1989 zúčastnili na všetkých doterajších provinciálnych kapitulách saleziánov. Provinciálna kapitula sa koná v reholi saleziánov každé tri roky.

Rastislav Hamráček SDB

Vitráže v Dlhej Lúke

Košický arcibiskup Alojz Tkáč 7.3.2010 navštívil filiálku Dlhá Lúka vo farnosti Zborov, kde požehnal nové vitráže. Obsahom vitráží je zobrazenie utrpenia Ježiša v Getsemanskej záhrade a Jeho zmŕtvychvstania. V príhovore veriacim počas slávnostnej svätej omše v Kostole sv. Anny vychádzal z evanjelia, a v súvislosti s neúrodnosťou stromu prirovnal pôsobenie Cirkvi v období socializmu v rokoch 1945-1990, kedy nemohla prinášať to ovocie, ktoré jej patrí. Najmä vo sfére školstva a charity. Predstavil Cirkev „ako strom, ktorý teraz prináša dobré ovocie práve v týchto oblastiach. Vo vzdelaní, školstve a v oblasti charity“, resp. v oblasti sociálnych služieb. Pripomenul, že sa však dostáva do nepríjemnej situácie, keď sa školstvu aj charite upierajú tie finančné prostriedky, ktoré by im patriť mali.

Miestny farár-vicedekan Peter Bučko uviedol, že filiálka je veľká a bolo potrebné chrám rozšíriť. Po dohode sa veriaci rozhodli, že dve veľké okná by mohli byť s vitrážou.

Jaroslav Fabian

Zasadala Rada KBS pre rodinu

Pravidelné zasadanie Rady KBS pre rodinu sa uskutočnilo 10. marca 2010 v Bratislave pod vedením predsedu rady, Mons. Milana Chautura.

Členovia rady, kňazi a laici zo všetkých diecéz, po spoločnej modlitbe a zamyslení o pastoračnej starostlivosti kňaza o rodiny inšpirovanej životom sv. Jána Vianeya, ktoré predniesol ThLic. Peter Mášik, sa venovali téme Kňazi v pastoračii rodín. Tému otvoril PhLic. Ladislav Cichý prednáškou, ktorá vychádzala z dokumentu vydaného Kongregáciou pre katolícku výchovu s názvom Smernice pre formáciu seminaristov ohľadne problémov týkajúcich sa manželstva a rodiny. V diskusii odznali konkrétne podnety smerom k zodpovedným za formáciu bohoslovcov a permanentnú formáciu kňazov ako aj podnety pre spoluprácu kňazov a manželských párov a odborníkov v oblasti pastoračie rodín vo farnosti.

Stretnutie rady pokračovalo informáciou o príprave Dňa rodiny, ktorú predniesol Ing. Jozef Predáč z Fóra kresťanských inštitúcií, pričom v diskusii bol spresnený spôsob spolupráce na tejto aktivite s Radou pre rodinu a diecézami. ThLic. Roman Seko informoval členov rady o priebehu pilotných Kurzov prípravy na manželstvo a o programe Hodnotiaceho stretnutia, ktoré sa uskutoční 10.4.2010. Ing. Mgr. Eugen Valovič predstavil katechetickú príručku Katechéza v rodine. Ku spolupráci na projekte Katolíckych novín Čaj s rodinou prítomných

pozvala pani redaktorka Marta Majerčáková. Záver stretnutia patril aktualitám z diecéz, prestaveniu programov a metodických materiálov pre skvalitnenie pastoračnej služby pre manželov a rodiny.

Viera Václavová

Krížová cesta v Baške

Biskup Košickej arcidiecézy Stanislav Stolárik 7. marca požehnal novú krížovú cestu v obci Baška dekanátu Košice- Západ, ktorej autorom je Marián Mesiar zo Žehry. Požehnal aj nový kríž v Myslave.

V príhovore poukázal na to, že v každom jednom zastavení vždy nájdeme aj seba: „V rámci pádov a vstávaní, ktoré sú tak dôležité, predsa nás na konci čaká kríž. Ale kríž nielen ako znak utrpenia, ale aj ako znak nádeje a víťazstva. To si berme so sebou ďalej do života. Pretože boli by sme všetci veľmi radi, keby po tých povstaniach z pádov sme si mohli povedať, že je všetkému koniec, že už kríže neprídu. Ale oni prídu. Prídu však preto, nie aby nás gniavili, ale aby nás zdvihol.“

V kostole sv. Bartolomeja v Myslave počas dopoludnia požehnal aj nový kríž. Námet je od Ing. Mariána Bobrovského, ktorý je aj autorom sklennej vitráže. Otec biskup v Myslave hovoril o kríži, „ktorý nám pripomína, že tu, v kostole, kde je kríž pri oltári, každému pripomenie obetu Ježiša na kríži a to, že teraz sa obetuje za všetkých pri svätej omši. Práve preto sa tak veľmi oplatí chodiť do kostola, lebo vždy si pripomíname, ako sa Pán Ježiš za nás obetuje.“

Jaroslav Fabian

V Považskej Bystrici sa skončili ľudové misie

Posviackou misijného kríža na záver slávnostnej sv. omše vo farskom kostole Návštevy Panny Márie v Považskej Bystrici, sa skončili v nedeľu 7. marca v tejto farnosti ľudové misie, ktoré sa tu naposledy konali v roku 1947.

Tieto vzácne chvíle mohli prežívať všetci ľudia dobrej vôle z mesta i širokého okolia vďaka misionárom zo Spoločnosti Božieho slova, pod vedením P. Jána Kušníra. Denné ranné i večerné sv. omše, návštevy chorých, starých i nevládných, stretnutia s rodičmi, deťmi aj mládežou, ale najmä vysluhovanie sv. zmierenia boli tými jedinečnými chvíľami, ktoré sa určite výnimočným spôsobom zapísali do srdca všetkých zúčastnených.

František Galvánek